
DECIZIA nr. 26 din 17 mai 2005
privind solutionarea contestatiei formulata de
Societatea comerciala X S.R.L.
inregistrata la Directia Generala a Finantelor Publice Harghita
sub nr./2005

Directia Generala a Finantelor Publice Harghita a fost sesizata de Biroul Vamal Miercurea Ciuc, prin adresa nr./2005, asupra contestatiei formulata de **S.C. X S.R.L.** cu sediul in, judetul Harghita.

Contestatia are ca obiect suma totala de lei si este formulata **impotriva actului constatator nr./2005, incheiat de Biroul Vamal Miercurea Ciuc**, prin care s-a dispus virarea la bugetul statului a sumei de lei, reprezentand drepturi de import si **procesului verbal nr./2005 de catre organele Activitatii de Control Fiscal din cadrul D.G.F.P. Harghita**, care priveste suma de lei, reprezentand taxa pe valoarea adaugata dupa ratele de leasing cu dobanzi si penalitati de intarziere aferente.

Organul de solutionare a contestatiei, prin adresa nr./2005, a solicitat de la contestatoara completarea dosarului cu imputernicirea avocatiala si precizari privind contestarea procesului verbal incheiat de Activitatea de Control Fiscal din cadrul D.G.F.P. Harghita, care au fost depuse la organul de solutionare a contestatiei sub nr./2005.

Contestatia a fost depusa in termenul prevazut de art. 176 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Vazand ca sunt indeplinite conditiile prevazute de art. 174, art.175, art. 176 si art. 178 alin.1 din O.G. nr. 92/2003 din Codul de Procedura Fiscala, republicata, Directia Generala a Finantelor Publice este legal investita sa se pronunte asupra contestatiei formulate.

I. Prin contestatia inregistrata la Biroul Vamal Miercurea Ciuc, sub nr./2005, societatea contestatoara solicita anularea actului de control atacat, impreuna cu actele adiacente, invocand in sustinere urmatoarele motive:

Actul constatator atacat se bazeaza pe fapte ireale si cert neverificate de catre agentii constatatori, pe simple prezumtii, nu este descrisa o fapta constatata direct de catre inspectorii vamali.

Contestatoara considera ca comunicarea administratiei vamale austriece cu privire la faptul ca factura proforma si contractul de leasing sunt false, nu poate duce la concluzia ca originea preferentiala a autoturismului acoperit de aceste documente nu a putut fi stabilita.

Concluziile ca documentele comerciale ar fi false sunt afirmatii nefondate.

Societatea contestatoara sustine ca operatiunile de import au fost derulate in conformitate cu prevederile legale in vigoare la data efectuarii acestora, pe baza unor documente emise de catre furnizor si in original. Organele de control au sarcina sa verifice originea acestor acte si operatiuni, dar fara a se verifica aceste aspecte se procedeaza la luarea unor masuri, in mod cu totul nelegal si injust, deoarece nici un act nu este fals si nu poate fi considerat ca atare pana nu s-a pronuntat o hotarare definitiva si irevocabila care sa constate acest lucru.

Contestatoara invoca si nerespectarea conditiilor de fond si de forma de catre agentul constatator la incheierea actului constatator, dar fara sa precizeze acestea, iar in legatura cu procesul verbal arata ca acesta nu a fost incheiat in termenul legal prevazut de lege, dar fara precizarea acestuia.

Societatea contestatoara considera ca orice demers din partea organelor de control ar fi trebuit suspendat, intru-cat operatiunea de import si operatorul importului in cauza, sunt supuse cercetarii penale si cercetarii judecatoresti.

II. Prin actele atacate, mentionate in contestatie, organele in drept au stabilit urmatoarele:

1. Biroul vamal Miercurea Ciuc pe baza comunicarii administratiei vamale austriece a recalculat drepturile vamale dupa importul autovehiculului..., fara acordarea preferintelor tarifare pentru origine si ca operatiune de leasing, prin actul constatator nr./2005 s-a stabilit diferenta drepturi de import in suma de lei.

Din actul constatator se rezulta, ca motiv a recalcularii, comunicarea administratiei vamale austriece ca factura proforma nr./2001 si contractul de leasing fn., care au stat la baza acordarii regimului de import temporar nr./2001, sunt falsificate in intregime, neexistand niciodata nici o legatura de afaceri (nici vanzare, nici leasing) intre societatile Y si X.

2. Activitatea de Control Fiscal din cadrul Directiei Generale a Finantelor Publice Harghita, prin procesul verbal de control din data de 2005, incheiat urmare adresei nr. /P/2004, emisa de Inspectoratul de politie al judetului Harghita, a verificat modul de determinare, inregistrare si plata obligatiilor fiscale aferente operatiunii de leasing conform contractului de leasing f.nr./2000, incheiat intre societatile Y si X, avand ca obiect un autoturism....

Organul de control fiscal prin procesul verbal susmentionat a constatat ca societatea contestatoara nu a calculat si nu a achitat taxa

pe valoarea adaugata, aferente avansului si a ratelor de leasing, in suma de lei, care se stinge prin evidentierea atat la colectat cat si la deductibil. Pentru neevidentierea si neplata TVA s-a calculat lei dobanzi si lei penalitati de intarziere, care au si fost achitate la Trezoreria M-Ciuc cu chitanta nr./2005. Organul de control pentru obligatiile suplimentare stabilite a intocmit decizie de impunere, inregistrata sub nr./2005, din care un exemplar in original a fost predat administratorului sub semnatura la data de 2005.

III. Luand in considerare constatările organelor vamale si de inspectie fiscala, sustinerile contestatoarei, in raport de documentele existente la dosarul cauzei si prevederile legale in vigoare, se retin urmatoarele:

1. Cu privire la suma delei reprezentand drepturi de import, stabilite prin actul constatator nr./2005, cauza supusa solutionarii este daca Directia generala a finantelor publice Harghita se poate investi cu solutionarea cauzei, in conditiile in care actul atacat a fost transmis organelor de urmarire penala.

In fapt, din completarea dosarului cauzei depusa de Biroul vamal Miercurea Ciuc cu adresa nr./2005, inregistrata la D.G.F.P. Harghita sub nr./2005, s-a rezultat ca actul constatator contestat a fost inaintat organelor de urmarire penala. Recalcularea drepturilor de import, prin anularea regimului de leasing, a fost solicitata si de Inspectoratul de Politie al judetului Harghita - Serviciul de investigare a fraudelor prin adresa nr./P.2004, pentru solutionarea dosarului penal privind folosirea documentelor comerciale falsificate la autoritatea vamala de catre reprezentantul SC X SRL.

In drept, art.183 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicat, precizeaza:

“Suspendarea procedurii de solutionare a contestatiei pe cale administrativa

(1) Organul de solutionare competent poate suspenda, prin decizie motivata, solutionarea cauzei atunci când:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele in drept cu privire la existenta indiciilor savarsirii unei infractiuni a carei constatare ar avea o inraurire hotaratoare asupra solutiei ce urmeaza sa fie data in procedura administrativa;

b) solutionarea cauzei depinde, in total sau in parte, de existenta sau inexistenta unui drept care face obiectul unei alte judecati. [...]

Actul constatator a fost inaintat organelor de urmarire penala, recalcularea drepturilor vamale a fost solicitata si de Inspectoratul de Politie al judetului Harghita - Serviciul de investigare a fraudelor pentru solutionarea unui dosar penal, obligatiile fiind stabilite la valoarea in vama ca import definitiv fara facilitati pentru operatiuni de leasing.

Activitatea de Control Fiscal din cadrul DGFP Harghita, tot la solicitarea Inspectoratului de Politie al judetului Harghita - Serviciul de investigare a fraudelor pentru solutionarea dosarului penal nr./P/2004 a efectuat un control tematic, pe baza procesului verbal nr./2005, privind modul de determinare, inregistrare si plata obligatiilor fiscale aferente operatiunii de leasing conform contractului de leasing.nr./2000, ca urmare prin decizie de impunere stabilind obligatii fiscale pentru operatiunea de leasing, dobanzi si penalitati de intarziere.

Intre cele doua constatari facute de organele fiscale si cele vamale privind obligatiile datorate bugetului statului si stabilirea caracterului infractional al faptelor savarsite exista o stransa interdependenta de care depinde solutionarea cauzei dedusa judecatii privind regimul vamal aplicabil si prevederile art.141 si 142 din Codul vamal al Romaniei cu privire la debitorul vamal si raspunderea solidara.

Avand in vedere ca aceste operatiuni fac obiectul unui dosar penal, organele administrative nu se pot pronunta pe fondul cauzei inainte de a se finaliza solutionarea laturii penale.

Prioritatea de solutionare in speta o au organele penale care se vor pronunta asupra caracterului infractional al faptei care au determinat stabilirea obligatiilor de plata contestate.

Avand in vedere cele precizate mai sus, se retine ca pana la pronuntarea unei solutii pe latura penala, Directia generala a finantelor publice Harghita nu se poate investi cu solutionarea cauzei, motiv pentru care va suspenda solutionarea cauzei civile pentru suma totala contestata de lei, reprezentand drepturi vamale.

In functie de solutia pronuntata pe latura penala, procedura administrativa va fi reluata in conditiile legii, in temeiul art.183 (3) din Codul de procedura fiscala, republicat, care precizeaza: "Procedura administrativa este reluata la incetarea motivului care a determinat suspendarea ...".

2. In ce priveste procesul verbal intocmit la data de.2005 de catre organele Activitatii de Control Fiscal din cadrul D.G.F.P. Harghita, cauza supusa solutionarii este daca Directia Generala a Finantelor Publice Harghita se poate investi cu solutionarea pe fond a cauzei , in conditiile in care procesul verbal incheiat de

organele de inspectie fiscala este numai un act premergator care sta la baza emiterii deciziei de impunere, decizia de impunere constituie titlu de creanta si este susceptibila de a fi contestata.

In fapt, procesul verbal de control din data de 2005 a fost incheiat urmare adresei nr. P/2004, emisa de Inspectoratul de politie al judetului Harghita - Serviciul de investigare a fraudelor si a cuprins perioada 04.01.2001 - 31.03.2003.

Activitatea de inspectie fiscala pe baza acestui proces verbal a emis decizia de impunere nr./2005 pentru dobanzi in suma de lei si penalitati de intarziere in suma de lei, cu posibilitatea de contestare, care se depune in termen de 30 de zile de la primirea deciziei, la organul fiscal emitent. **Aceasta decizie de impunere nu a fost contestata de SC X SRL.**

Din dosarul cauzei transmis de Biroul vamal Miercurea Ciuc s-a rezultat ca sunt contestate doua acte, incheiate de catre doua organe diferite, din care nu rezulta daca s-a depus contestatie si la organul de control fiscal care a emis procesul verbal in cauza. Ca urmare organul de solutionare a contestatiei prin adresa nr..2005 a solicitat de la societatea contestatoara precizari in legatura cu contestarea procesului verbal, indicand ca contestatia se depune la organul fiscal al carui act este atacat.

Prin nota de raspuns inregistrata la D.G.F.P. Harghita sub nr./2005, avocatul imputernicit al societatii contestatoare a considerat inutila si "ciudata" solicitarea de precizari, invocand ca ambele acte cad in sarcina si subordinea aceluiasi organ si ca procesul verbal atacat se refera la aceeasi fapta, numai ca a fost emis de un alt organ, *superior* celui care a intocmit actul constatator.

Se precizeaza ca completarea dosarului a fost solicitata pentru clarificarea unor stari de fapt si de drept, de care depinde temeinicia si legalitatea solutiei. In cuprinsul contestatiei se face referire ca act atacat si la procesul verbal incheiat de organele de inspectie fiscala, dar singurul motiv invocat de contestatoara este ca acesta nu s-a incheiat in termen si nici la precizarea sumei contestate nu sunt incluse sumele la care se face referire in procesul verbal.

In ce priveste organul la care se depune contestatia s-a precizat si in adresa de solicitare a completarii dosarului contestatiei (art.175 (3) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata: "*Contestatia se depune la organul fiscal, respectiv vamal, al carui act administrativ este atacat*"). In acest caz organul fiscal care a emis procesul verbal este Activitatea de control fiscal din cadrul D.G.F.P. Harghita, iar organul vamal care a emis actul constatator atacat este Biroul vamal Miercurea Ciuc si intre cele doua

organe nu exista nici o subordonare ierarhica, cum gresit a considerat contestatorul.

In drept, la art. 174 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata se prevede:

"Posibilitatea de contestare

*(1) Împotriva **titlului de creanță**, precum și împotriva altor **acte administrative fiscale** se poate formula contestație potrivit legii. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se considera lezată în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii.*

(2) Este îndreptățită la contestație numai cel care considera că a fost lezată în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia.[...]"

De asemenea, la art.82 alin.1 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, se prevede:

*"(1) **Impozitele, taxele, contributiile și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:***

a) prin declarație fiscală, în condițiile art.79 alin. (2) și art. 83 alin. (4);

b) prin decizie emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri."

Totodată, articolul 106 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 republicata prevede:

"(1) Rezultatul inspecției fiscale va fi consemnat într-un raport scris, în care se vor prezenta constatările inspecției, din punct de vedere faptic și legal.

(2) Dacă, ca urmare a inspecției, se modifică baza de impunere, raportul întocmit va sta la baza emiterii deciziei de impunere. În cazul în care baza de impunere nu se modifică, acest fapt va fi comunicat în scris contribuabilului.

(3) În cazul în care, ca urmare a efectuării inspecției fiscale, au fost sesizate organele de urmărire penală, decizia de impunere privitoare la obiectul sesizării penale se poate emite după soluționarea cu caracter definitiv a cauzei penale."

Mai mult, potrivit articolului 178 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 republicata:

*(1) Contestațiile formulate **împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere**, precum și a titlurilor de creanță privind datoria vamală se soluționează după cum urmează[...]"*

Se retine faptul ca in conformitate cu textele de lege mai sus invocate impozitele, taxele si alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc prin decizie de impunere.

Aceasta constituie titlu de creanta si este susceptibila de a fi contestata, procesul verbal incheiat de organele de inspectie fiscala avand calitatea unui act premergator care sta la baza emiterii deciziei de impunere si prin care se concretizeaza activitatea de verificare efectuata potrivit dispozitiilor Titlului VII din Codul de procedura fiscala, republicat.

Totodata, se retine faptul ca activitatea de control se definitiveaza prin incheierea unui proces verbal in anumite situatii expres prevazute, una dintre acestea fiind cea cuprinsa la art. 105 din Codul de procedura fiscala, republicat, respectiv atunci cand sunt sesizate organele de urmarire penala.

Diferenta dintre actul incheiat in aceste cazuri exprese si raportul de inspectie fiscala care se intocmeste in toate celelalte situatii care privesc activitatea de inspectie fiscala consta in faptul ca procesele verbale se semneaza si de catre contribuabilul verificat fara a conferi insa acestuia calitatea de titlu de creanta privind stabilirea obligatiilor suplimentare, avand in vedere ca prin Codul de procedura fiscala se stipuleaza expres ca impozitele, taxele, si alte sume datorate bugetului de stat se stabilesc prin decizie de impunere.

Prin urmare, se retine faptul ca actul administrativ fiscal susceptibil de a fi contestat este decizia de impunere prin care se stabilesc raporturi juridice obligationale fata de contribuabil, masurile dispuse constand in sume de plata la buget, fiind opozabile si executorii pentru acesta.

Totodata, din analiza procesului verbal contestat, anexat la dosarul cauzei rezulta ca organele de control au calculat obligatii in sarcina societatii dar fara a indica societatii contestatoare calea de atac a procesului verbal, astfel incat acesta nu are caracteristicile unui titlu de creanta sau act administrativ fiscal, in baza acestuia a fost emisa decizie de impunere nr./2005 in conformitate cu dispozitiile art. 106 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Astfel, avand in vedere faptul ca procesul verbal de control nu constituie titlu de creanta precum si faptul ca societatea a contestat acest act care a stat la baza emiterii unui act administrativ fiscal, respectiv decizia de impunere, contestatia apare ca fiind lipsita de obiect

deoarece obiectul unei contestatii il formeaza numai un act administrativ fiscal.

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei si in temeiul prevederilor art. 82, art. 106, art. 174, art.183 si 185 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, se

DECIDE

1. Suspendarea solutionarii cauzei referitoare la suma contestata de **lei**, stabilita de Biroul vamal Miercurea Ciuc prin actul constatator nr./2005, procedura administrativa urmand a fi reluata la incetarea motivului care a determinat suspendarea, in conditiile legii, conform celor retinute prin prezenta decizie.

2. Transmiterea dosarului cauzei organului vamal urmand ca la incetarea motivului care a determinat suspendarea sa fie transmis organului competent pentru solutionarea cauzei potrivit dispozitiilor legale.

3. Respingerea contestatiei formulata impotriva **procesului verbal incheiat la data de.2005 de Activitatea de Control Fiscal**, ca lipsita de obiect, obiectul unei contestatii il formeaza numai un act administrativ fiscal.

Prezenta decizie poate fi atacata la Tribunalul Harghita Miercurea-Ciuc, in termen de 30 de zile de la comunicare, potrivit procedurii legale.